

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide eszimezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilatkozatok.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide küldendő a lap szerkesztésével és minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

Nagy idők, kis emberek.

Azok, kik a közügyekkel foglalkozván azért néznek nyitott szemmel, hogy lássanak is, évek óta észlelik, hogy a hol itt, hol ott mutatkozó egyes fellegek tömörülnek, a láthatár mind jobban beborul. Nem hiányoztak figyelmeztető szavak sem, s különös, hogy éppen azok azok, kiket a sors nálunk s a velünk oly közeli viszonyban álló szomszédos Ausztriában az ügyek élére helyeztet, nem láttak, nem hallottak, vagy a mi ennél is gonoszabb nem akartak látni, nem akartak hallani semmit. Az arany bornyu körüli eszevesztet, örült táncz folyt tovább, a nyugodt felszínű feneketlen örvény, a kitörés minden alkatrészeit mélységébe rejtő vulkán felett.

S folyt tovább az ingó vagyonnak mind kevesebb kezekben való összehalmozása, a munkás népnek mind nyomorultabb helyzete, a földnek, az ingatlanok eredeti jellegéből való teljes kivételése, tisztességes munkának mind silányabb s silányabb jutalma, a szédelés a család ezer nemeinek mind szabadabb tere, az erkölcsök romlása, a tömegek vagyoni állásának rohamos hanyatlása az állami kiadások óriás szaporodása, oly béke, mely milliókat azért tart fégyverben, hogy őrizzék azon vízárságot, melyet csak az elenyésző kisebbség nevezendék, miglen az ezerszereves felszaporodott többség változást vár, változtatásra kész; de hát azért foly tovább a gondatlan szendőség kormánykörökben, melyet csak a bársonyszékék biztosításának, erősítésének gondoljai zavarnak meg.

S ime a kormányzati képtelenség, a tehetetlenség teremtette állapotok jelenségei mind hatalmasabban mutatkoznak.

Bécsben a „jól őrzött“ császári városban, az iszonyu rém a „Nihil“ nyújtja ki borzalmas karmait, hogy semmivé tegyen mindent a mi létezik. A kormány ostrom állapotot hirdet, teljesen a rendőrség kénye kegyelmére bizza az egyént, házi jog szentségét felfüggeszti mindazt, mi ha a valódi szabadságot nem is legalább látszatát biztosította; igen, mert gyenge szeme csak a gyilkosságok borzalmait látja, s a rém árnyában nem keresi fel a nyomorultakat, nem figyel arra, hogy egyik tizenhözöt font hus birlalása miatt, — persze hogy gyanus ez az óriási mennyiség egy szegény munkás birtokában, — bírót állítván, ösztönzést bevallja, hogy az lopott, mert hát hogy is jutna hozzá hasonló szegény ember hushoz! nem veszi észre, hogy a másik bevádoltatván koldulás miatt, nem tagadja bünetét, de indokál azzal, hogyhát az ur Isten az idén ellenségévé lett, nem ad havat, melyet lapátolni lehessen, más munka se járja, a kereskedés is rosszul megy már t. i. az ő papírkereskedése, mely abból áll, hogy a piacokon szerte szórt papírdarabkákat összeszedi s árulja; kegyelmes büntetést kér, mert hát egész napi koldulásának eredménye nem ér fel tíz krajczár értékkel. Nem veszi észre, hogy a zsidó bankár egy napi börze szédülésének eredménye elég lenne ezereit ez éhezőknek táplálni, s a helyett, hogy gyökerében támadná meg a mérges növényt, csak ágait tördeli erővel, hogy ezzel csak annál erősebb növéssé ingerelje.

És itthon? A lapok hirdetési rovata hosszú jegyzékét képezik a kótyavetésnek, az ingatlan vagyont elnyeli az ingó tőke birtokosa a zsidó; vidékek pusztulnak, vándorolnak ki, nem azért mintha anyaföld megtagadná malasztját, hanem azért, mert a névszerinti gazda rabszolgájává lett a tőkének: s a kormány még is dédelgeti a zsidót, megálljt parancsol a szent igazságszolgáltatásnak csak azért, hogy szövetségével hatalmát tengesse; s midőn az újjászületési processus az az antisemitizmusban oly őserővel nyilvánul, a zsidó „waj geschrien“-je elbódítja, s a helyett, hogy tárt karokkal fogadná a mentőt, abban ellenséget keres, nem gondolva meg, hogyha Astaroth gonosz-sága erőt vehetne az igazságon, ez a pokol diadala lenne.

Nagy idők s kis emberek ez az, mit Isten haragjában küld a népekre, kiket elveszteni akar.

De hát neked édes magyar népem elveszni nem szabad; vedd azért soros intézését saját kezébe, itt az idő megtehető; kajálj annak a képviselő választások, válassz szived szerint mint az sugalja, válassz úgy, hogy segíts magadon s megszabadulj az ördögtől, s ha akarod tiszta s erős lesz ne félj tied lesz a győzelem, mert velőd lesz az Isten.

Hogy áll a világ.

Itthon. A hercegrímás s Cziráky János gróf megfordultak Bécsből hol ők is tettek jelentést a királynak; Tisza Kálmán indítványára a keresztény zsidó párosodási törvényjavaslat is levétetett a napirendről, de azért az előbbi kerékelyebb összetartás is ma már látszat inkább, mint valóság. Persze hogy Tisza Kálmán azért sem áll gyöngébben, mint előbb, sőt fennem dicsekedve említi a korona teljes bizalmát. Hát ez lehet hogy úgy van, de az is lehet hogy nincs úgy, mert a látszat mindenkor csalóka, a mai világban pedig épen márol holnapra változhat. Így van az is, hogy a mily garral hirdették a kormány felhivatalosai, hogy a képviselő választásoknál, tán még május hóban meg fognak ejteni, most mélyen hallgatnak, sőt azt engedik gyanítani, hogy később lesz. Azonban kötvé kell hinni a komának, s az elővigyázat még senkit sem károsított meg.

Horvátországról. Míg a tartomány gyűlés elnapoltatott, hallgat a krónika, valószínűleg dulakodnak maguk között most is, izgatnak ellenünk most is de hát az a bizonyos hang nem hallatszik menyországra. Ha a magyar kormány, valóban a magyar kormány volna, a horvát henczegeknek a boszniai szerencsétlen politika daczára is nagy hamar vége lenne.

Ausztria. A Reichrath nyelv vitáját befejezték; még pedig oly módon, hogy a tett indítványok s módosítványok közül egyetlen egyet sem fogadtak el. Különböző Bécsben ugyan csak furcsa világ vagyon; a kormány a császári város és környékére nézve felfüggesztette az alkotmányt. Ennél fogva joga van most már a rendőrségnek személy válogatás nélkül letartóztatni, s nyolcz napig fogva tartani mindenkit a kit gyanusnak tart, joga van bírói felhatalmazás nélkül házkutatást eszközölni, leveleket lefoglalni s elolvasni, idegeneket eltoloncoltatni s a t. Indokál e kivételes rendszabálynak, az utolsó időben előfordult gyilkosságokat említik, hogy azonban az ok s a baj mélyebben fekvő, mutatja Taaffe miniszternek előterjesztése Reichrathoz, melyben kijelenti, hogy a kormány tudomással bír arról, miként a talajt aláaknázták az anarchisták. s tarthatni tőle, hogy nyílt lázadásban törnek ki. A Reichrath a miniszter jelentését véleményadás végett 24 tagu bizottságnak adta ki. Híre jár, hogy Jovanovics dalmáciai kormányzó hivatalától fel fog menteni legközelebb.

Németország. Valószínűleg a bécsi események behatása miatt, ismét szigorubban kezelik a szociálista törvényt, sőt valószínű, hogy a kormány érvényének meghosszabbítását is

kérni fogja, általlában érdekel néznek a megnyitandó birodalmi gyűlés tárgyalása elé; mint hiszik a rom. katolikusok vallási ügye is elő fog kerülni. A tengerészeti miniszter mintegy 140 millió márka póthitel előterjesztésre készül.

Franciaország. A kamarát a munkások válságos helyzete foglalkoztatja, Ferry miniszter ma dénom két ülést betöltött, óriási beszédén igyekezett a dolgot kedvezőbb színben feltüntetni, ámbar a lényegét a munkások nyomorát tagadni sem volt képes, szerinte az állam közvelel nem veheti kezébe az ügyet, társadalmi uton kell orvoslását keresni. Utánna Clemenceau radikális képviselő szolt, indítványba tevén, hogy utasítsák a kormányt, miként az ügy rendezésébe befolyjon; miután az állam kötelessége megvédeni a gyöngéket az erősebbek ellen. Ez indítványt a kamara elfogadta, így a miniszterium nagy vereséget szenvedett; arról is volt szó, hogy ennek következtében állásáról leköszön, úgy látszik azonban hogy meggondolták magukat, szépítik a dolgot s úgy adják elő, hogy e leszavaztatás folytán is megmaradhatnak állásukban. A bonapartisták Rouher Eugen halála által, ki vezérük volt, nagy vereséget szenvedtek. Chinaiak úgy látszik, egyre harcias kedvben vannak, s csak azt várják, hogy a francziák Bac-Ninhét megtámadják, hogy ők is megienjék a háborút.

Angolország. F. hó 5-én trónbeszéddel nyitott meg a parlament, ebben feltűnően hangsúlyozva van azon barátság, melyben Angliát a többi hatalmak részesítik. Kijelentetik, hogy Egyiptomra vonatkozólag mi sem fog változni, a sudáni expedícióval azonban felhagynak, ezt egyébként tán nem is annyira saját elhatározás, mint kényszerűség folytán jelentik ki, miután Anglia helyzete Szudanban tarthatatlanná vált, egyik veresége a másikat éri, s a Mahdi serege nyomul előre feltartóztatlanul. A féneltől félelem, a dynamit réme sem hagyja nyugodni a különben oly hűdvérű angolokat, a titokban egyre szőtt összeesküvések hol itt, hol amott mutatkoznak.

Törökországnak most kellene megfizetni az orosz hadi költség részletet. Miután a pénz be nem folyt, a szultán parancsolatot adott, hogy mindaddig, míg a szükséges összeget elő nem teremtik, egy hivatalnok se kapja fizetését. De hát ne beszéljünk tovább ily dolgokról mert bizony Bpsten meghallják.

A függetlenségi kör kiáltványa.

Nevezük hát így azon nyilatkozatot, melyet a budapesti függetlenségi kör legújabbán kiadott s melyben mintha álláspontját akarná jelezni, felhívást intéz a választóköz, hogy sorakozzanak.

Nevezük mondok proklamácziának, kiáltványának, ha azoknak a jó uraknak úgy tetszik pedig az egész valóban nem más, mint Mocsáry, Ötvös és hason érzelmű társaiknak kiáltása a választóköz, azért, hogy könnyű-jenek meg rájuk csak ez egyszer még, s utóljára, vagy ha másként nem, legeslegutóljára válasszák meg őket még egyszer, — mintha csak a „de profundis“-t hallanánk.

A nép határtalan lelkesedésében, ragaszkodásában Magyarország függetlenségének nagy, magasatos, egyedül üdvöz hozó eszméjéhez, megválasztotta ezeket az urakat, a kik most úgy viselkednek, mintha ők volnának hivatta itélni elevenek s holtak felett, mintha nem is mi a választók, hanem ők a választottak képeznék a függetlenségi pártot; összeülnek s az eredeti program helyett — melyet megértett minden igaz magyar, melyet nem kellett magyarázgatni, melyről nem kellett írni iverket összevissza, érték értelem nélkül; azon program helyett, mely e kevés szóba foglaila is annyit, oly sokat mondott: „Magyar ország legyen szabad s független“ irnak egy kiáltványt. Abból a régi programból megértette mindenki hisz lelkében visszahangzottak, hogy Magyarország kifelé mint befelé függetlennek szabadnak kell lenni, hogy a magyar gazda lehessen saját házában, boldogulhasson.

A régi függetlenségi párt kiindulásában, alapjaiban, céljaiban, eszközeiben igaz a z i n é p párt volt; s miután az volt, azon tagjai, kik a nép javát, Magyarország igaz szabadságát, valódi függetlenségét, nemcsak zászlójukra, hanem szívükbe is beírták, nem zárkóztak el azon mozgalom elől, mely antisemitizmus elnevezés alatt ismeretes, s melynek célja nem más, mint a magyar nép megszabadítása az új igától, Magyarország függetlenséget legnagyobb ellenségétől a zsidótól, kik lettek volna tehát inkább hivatta, hogy zászló vivőji, apostolai legyenek e mozgalomnak, mint

azok, kik függetlenségi pártiaknak vallván magukat, mint ilyeneket az a nép megválasztott?

Es ime mit tapasztaltunk? A párt azon lelkes igaz hitű tagjai, kik a zsidóban felismerték szerencsétlen viszonyaink eredendő bűnét, ki-marták a körből, s meghamisítván a függetlenségi párt és régi programját, ahoz oda ragasztották azt is, „szirigásd, szeresd a zsidót“ s dédelgetésükben felülmúlták magát a zsidó segítségén, tengődő kormányt is. A tiszta eszlári perben Ötvös Károly (ki előbb kormánypárti volt s csak az utolsó választások után szegődött a függetlenségi párthoz s mint ilyen egyik szóvivő lett) a tiszta-eszlári perben segített elő a kormány azon célját, a zsidók azon érdekét hogy az igazság megtévesztésével, a sakterok felmentésének, s a kiontott keresztény vér bosszúlatlan, aziszonyu bünyenyitelen maradjon. Egyszóval a magát ugyan pártjának nevezni szerető valóban azonban csak a függetlenségi választók által megválasztott képviselők köre sakterpárttá alakult át, toltta a zsidók szekerét a hol lehetett, s teljes erővel azon dolgozott, hogy meghusítsa a valóban függetlenségi párti képviselőket igyekezetét, kik a nép érdekében megálljt akarnak parancsolni a zsidónak s rombolásainak.

De hát a magyar embert, a magyarok Istene jó kedvében azon tulajdonsággal áldotta meg, hogy nagyon jól lát; a sakterpárti urak előtt sem titok ez a tulajdonság, s azt gondolták, hogy ha fátyol vonlatnak a választók szeme elé, talán így még egyszer megtéveszthetik; ez a fátyol az az ugynevezett kiáltvány. Ebben azt mondják csakugyan hogy zászlójukra Magyarország függetlensége van fölírva, s e zászló körüli seregélyre hívják is fel a választókat, de midőn a zsidó kérdésben nem kívánnak egyebet, programjuk csak az, hogy:

1. Szóllitassék fel a hazai zsidóság, hogy nyilatkoztassa ki kellő határozottsággal hitágazatait, reformálja s esetleg szüntesse meg a korunkkal s a jelen társadalommal össze nem férő szokásait és ezek eszközölése végett tartson országos zsinatot. Lépjön, most már egyenlő polgári s politikai jogok talaján, az 1846-ik évi zsidó naggyűlés nyomdokaira és törekedjék a magyar nemzetével egyenlő történelmi s közérköcsi alapra helyezkedni.

2. Szervezze a zsidóság, a kor jogos kívánalmainak megfelelőleg egyházát és hitköz-ségeit s az utóbbiakat egyszersmind tekintettel az anyakönyvek helyes vezetésének igényeire.

3. Rendezze s fejlessze kebelében a közoktatást, a rabbi-képzéstől kezdve az oktatás minden fokán, magyar nemzeti szellemben.

4. Akadályoztassék meg a külföldi zsidóság beözönlése, a telepedés fő tételeinek szigorubbá tétele által, sőt a beköltözésnek bizonyos időre való megtiltása által is.

Ez pedig nem más mint nesze semmi fogd meg jól, nem más mint nép bolondítás: azt kell rá felelnünk pokolba azokkal, kik így beszélnek s azt hiszik, hogy a magyar ember józan eszét megtéveszthetik; el ezekkel a keresztény zsidókkal, kik még rosszabbak mint a zsidó, mert ez a maga fáját védi, de azok a maguk fáját árulják el.

Közöttünk itthon is járnak kelnek már az ily proféták, sakter párt itt is készül, elfog-nak követni mindent, hogy megtéveszsek az igazakat; hintik a visszavonás magvát, hogy így megosztván bennünket győzhessenek, vigyázzunk azért rájuk s üzemlekre, nehogy magunk legyünk saját boldogságunk sirásói; könnyű ezeket a báránybőrbe bújtatott farkasokat felismerni, mert hát a kereszt és sakterkés között különbséget tenni nem nehéz. Az igazat kevés szóval meglehet mondani, az igaz párt, az antisemita függetlenségi párt meg is mondja: „Magyarország legyen szabad s független, kifelés befelé legyen ura saját sorsának, ez pedig csak úgy lehet, ha a törvény megszabadítja a zsidótól, a kit a kormány s a sakterpárt mindinkább felhizlalni igyekezik.

Az igaz párt független Magyarországot akar, ők a zsidó országra törekednek, az igaz párt a független Magyarországon szabadá, a sakterpárt a zsidó rabszolgájává akarják tenni a magyart.

Polgártársaim válasszatok! Hiteszi.

Szapuló.

A februáriusi megye gyűlés megtörtént, a közönség olyan érdeklődése mellett, minőt a Tisza Kálmán politikája az „új vármegyének“ kíván: jelen volt 80% zsidó, 20% keresztény bizottsági tag tele, — mert a másik fele

időnként a sörösarnokban tanácskozott a közdolgokról.

Két dolog volt, mit rögtön beláttam, mi helyt a megye terembe beléptem, egyik: hogy nagy nekünk ez a terem; adjuk ki tehát árendába s a bérösszegeből csináltassunk utat K-Füred felé, mert a közmunka pénzéből ugy sem kerül rá.

A másik, hogy miután már ugy sinec megye gyűlés, hanem van zsidó s a nehédrin, tisztesség okáért vetessük le a felírást a megye házáról, hogy a... közjónak. Biz ide jutottunk! nem mostanában ugyan de kissé már előbb; hanem eddig szegyéltük saját nyomoruságunkat bevallani, s tettük magunkat mint egy podográs vén legény, ki velőtlen csontjait dőlvec járásra kényszeríti, hogy megtévesse a világot — és saját magát. Most már azonban a vármegye testéből a végső erőt is kiszivattyuzta Tisza Kálmán politikája s midőn a zsidó erkölcs diadalt ült a megye bizottság nagy részének jogéretén is, nem érdemes alakoskodnunk többé, beismerjük szépen hogy mi már hiába megüny a gyűlésre, ott vannak a zsidók; kik minden alkalomra fogadnak maguknak szószólót, majd elvégzik azokat.

Ennek a beismerésnek a képét mutatta a februári gyűlés, hol a semita virilitást ülték körül a zöld asztal, phisonomiájukkal képviselve az egész átalvilágot s majomtól a birkáig. Nem csoda, hogy a régi megye független szellemét, büszke önéretét kiütötte a teremből a borse szelleme, melynek csak egy istene, egy lelkiismerete egy ideálja van — a pénz.

Nagy dologról volt szó; arról, hogy egy szolgabíró, a szigetvári, gyáván elhagyta helyét, hová a kötelesség állította, elbujt. De huro helyére is elkísérték a rémalakok, melyeket a gyáva ember izgatott képzelete teremt, s a remültség kétségbeesett pillanatában, lövetett az emberekre.

Az embervér látása volt képes felrázni lehangolt állapotból a megye gyűlés keresztény tagjainak többségét, s a zsidók erőszaktevés dacára megrendelte a gyűlés, hogy a gyáva ember halál körülményei megvizsgáltsanak.

Nagyot szörnyűköttek erre a zsidók, hogy vannak emberek a megyében, kik helytelennek tartják hogy a zsidók gyönyörűségére halomra lödöztesse egy megrémült, vagy tulbuzgó szibir az embereket; ezek talán még e ritualis gyilkolás jogosultságát is kétségbevonják!

Föl a határozattal a miniszterhez a nagy Tiszához, ki a zsidóknak az arany bogyuért adott cserébe hatalmat a keresztény nép vére és vagyona felett.

Fellebbeztek. Nem a maguk nevében, ke-restek rá keresztény embert: Lehner Sándort, gr. Hunyady Imre ügyvédét, ki üres idejében a zsidók patronusa, valószínűleg mind addig, míg egyszer grófja salonjában nagyon erős tokhagyma szagot talál bevenni.

Az ügy nyerve volt, a miniszter a zsidóknak adott igazat.

Ezt a miniszteri határozatot hirdették ki a mostani gyűlésen.

Szalay Károly indítványozta, hogy a miniszteri önkény ellen, melylyel a megye tagadhatatlan jogába avatkozott, azon jogába, melylyel a saját tisztviselői tényét ellenörzi, írjon fel a megye az országgyűléshez.

T Á R C Z A.

Igy történt.

Beszély, közli: Gaál Dénes.

Rita a délelőtti időben napon sétálni szokott a parton, sokszor egész az Arsenálig. A part ezen része többnyire elhagyott, az utcák oly szűkek, hogy alig haladhat egy pár ember egymás mellett. Olivorti ismerte a báróné szokását, így koránt sem volt csoda, hogy egy napon, midőn üzleti dologban az Arsenálnál megfordult „ugy véletlen“ az osztrák olasz-nővel találkozott.

Ritát sem lepte meg a „véletlen“ találkozás, minden tétova nélkül kezét nyújtá neki, e szavakkal: „Oh őu itt van, jó napot!“

Olivorti hozzá lépett, és együtt haladtak tovább a partfelé. „Látom kellett őnt ma Signora!“ mond a szép fiatal férfi, mely alatt barna arca ugy elpirult, mint a pünkösdi róza. „Beszéltem kellett őnnel Signora, nincs nyugalom — biztos akarok lenni, hogy őn nem nehezelt reám és hogy nem haragszik.“ Ezzel el halgatott.

Rita szép arca is olyan lett mint a reggeli pir. „En haragudjam őre! mondá ő: De miért?“ — „Tegnap esti vakmerőségem-ért“ mond Olivorti.

Rita mosolygott, látva Olivorti zavarát, vissza nyerte egész önéretét.

„Az őn vakmerőségéért?“

„Igen. őnnem meg kell nekem azt a csókot bocsátani. Igen, mert, érzelmem erősebb volt akaratomnál! On nem tudja, hogy mennyire szeretem őnt! És tegnap — tegnap, nem bírtam ellent állani, tegnap óta csak is önmeg gondolok. Igen szeretem őnt; lelke mélyéből szívem egész hevével.“

„Legyen nyugvt! hát nem viszonztam én csókját?“ moslygott Rita hamisan. De csakhamar elszomorodott. Miért nem látja, hogy én éppen ugy érzem magamat mint őn gondolta magában.

De ő látta, érezte és remélte, azért végtelen boldognak érezte magát, a mikor Rita neki ezt mondta. Megfogta kezét s a jaihoz vonta. Egy üres mellék utcában állottak. Rita át engedte neki kezét, de busan szól, mit használ ez mind, más nevére kell lennem, és nem láthatjuk többé egymást.

Nem láthatjuk egymást? kiáltá az ifju ijedten. Azután nevetett. „On tréfál! Hisz mi szeretjük egymást! On bevallotta ezt nekem, hogy őn —“

„Hogy én is jó vagyok önhöz? Igen. — Ezt talán nem is kellett volna tennem, illetlen volt. — De ha az ember uton van, a vasuti élet szokásait veszi föl, a hol nincs bemutatásra idő. És aztán miért ne mondtam volna meg őnnel, szívem megkönnyebbült, ugy is kerülnie kell engem. Ne jöjjön többé társaságunkban, mondjunk isten hozzádot egymásnak.“

„De még egyszer kérdem, hogy miért, ha mi szeretjük egymást?“ mond ő csendes szenvedélyvel.

Rita különösen nézett reá reá: „Hát nem látja, hogy azért utaztatnak engem, hogy férjhez menjek! Szeretni? Azt nekem nem szába. De mi haszna is lenne? En nekem férjhez kell mennem — és jobb előbb, mint utóbb, hogy végre kinyughassam magamat.“

„Hogyan? En nem értem őnt —“ mond zavartan Olivorti.

„Tehát halja. Bátyám igen gazdag, én pedig terhére vagyok, En lennék az egyedüli örökös, az egész világ annak hisz, de bátyám nem oly öreg, hogy már lemondna az ételről. Egy szép kaczer özevgy hálózába fogta. — En csak akkor leszek az őn neje, ha huga nem lesz többé a házban; mondá a hamis özevgy. Mit kezdjen tehát bátyám velem? En nekem nincs semmi vagyonom és nem is fogok örökölni bátyámtól, mert felesleges gondoskodni fog hogy család nélkül ne maradjon. Ő tehát szóllalt hozzám; Tudod Rita, itt mindenki tudja, hogy semmid sincs, azért daczára szépségednek férjhez nem fogsz menni, En téged

A logika helyes volt, az indítvány törvényen alapult, a csekély számu keresztények lehajtott fővel, elnyomott sóhajjal néztek a zsidók diadal vigyorgását. Svarecz Samu a hatalom árnyékában valódi zsidó bátorsággal adta a hangot, melyre az egész jebuseus, tábor üvöltött vissza.

Aztán csend állt be, s e csend alatt vívott a lelkiismeret és jogéretet a zsidó barátsággal Mit szépsítük?! az utóbbi legyőzte az előbbit és — a vármegye bizottsága megszavazta a miniszter önkényének jogosultságát, megszavazta azt is, hogy Somogy megye szolgabírája lehet gyáva és lehet guny és nevetés tárgya, ha ugy kívánja a zsidók érdeke.

Mit is várhattunk?! A zsidók és a szolgabíró áldozatának golyótól átlukasztott testét eltemették, kifolyt véréet betakarták az utza pora — a zsidók érdekhalója ismét befotarta azok lelkiismeretét, kik még az imént a vértől borzadtak.

Az igazság kezét megköti a zsidó befolyás, s az áldozat nem talál boszulóra... De a kifolyt vér felszáll az égre, honnan késik bár, de nem mulik az ítélet!..

A hirdett szolgabíró pedig ott volt a gyűlésen, jól tette: aki az első szegényen már tul esett, az megszokja szegényét. Azt hisszük teljesen mindegy lett volna neki, ha bár Hrabovszky huszár kapitány levelét olvasták volna is fejére, ki az alispánnak írt levelében azt mondja róla, hogy: gyáva, ki félelmében a viszonyokat megítéli képtelen, s ki a pandur erőt nem oda hova kellene. de saját becses személye őrzésére alkalmazza.

Most már nincsenk pandurok, a zsandár meg katoná, kinek nem parancsol a szolgabíró aztán a zsandár tisztek közt is lehet olyan kiméletlen ember, mint a Hrabovszky kapitány, ki ráolvas a szolgabíróra is, midőn rá szolgál; kivánsiaki vagynuk mit csinál a vármegye Fenyősi szolgabíróval, ha ismét elő fogja a nyul betegesét?

Valószínűleg csináltat neki egy óriás Wertheim szekrényt, melybe az ordonance azonnal becsukja, mihelyt az önkívület kezdődik. Boldog Szigetváriak, kiknek ily kitünő előjárót adott végeztek!

A Somogy se állja ki sokáig azt a tojástáncot, melyet egy idő óta a subventió és a lelkiismeret tojásai közt elég egyenesen járt.

A régi természet kiűtött rajta elementáris erővel s a jökdeviden adakozó kormányra következő ódat éreszti világga.

„Kevés időre rá igenis miniszter lett (már t. i. Schényi Pál gróf). Nem mondjuk, hogy somogyiegyei tetéi, sikerei tették azaz, de ez volt az első mag, melynek kalásza ma érik, a talaphoz az első szeglet kö, melyhez szívből, elvülés, hajthatatlan karaktere, nagy necc járulván, Tisza Kálmán és személt jókor jelszerték benne a jó emberét.“

A Somogy megkapta a himnusért a subventiót, melyet a polgárság zsebjére utalványozott neki a kormány előtt oly engedelmés és alázatos vármegye gyűlés: megrendelte azt, hogy a megyei híradót 2 fjt 50 kr. évi előfizetéssel minden község tartozik járattat.

Ha azonban én gróf Széchényi miniszter volnék aztán nekem valaki ily gorombán hizelegne az elchűségéről, én subventió helyett megfogom a fülét.

egy évig, végig hordozlak, a legelőkelőbb helyeken, fürdők és városokon, majd örökösömnek fognak hinni téged és ekkor csudálkozom ha valamely előkelő gazdag völégényre nem nem találnál. És így történt. Bátyám elvitt Baden-Baden, Monaco, Nizza és Velenecében, mindenhol a gazdag völégényt kerestük, imádó volt és elég — de a gazdagok — tudja az ég, hogyan van — mind másnak horgán voltak főnnakadva; végre a gazdag Conte Migazzi kérte meg kezemet; bátyám hát boldog. Amint Migazzi grófné lesznek, haza fog utazni, engem ki tagad vagyonából és elvaszi özevgyét. Ebből beláthatja, hogy ostobaság, ha mi egymást kinozzuk és ha meg engedjük, hogy szerelmünk megerősödjön. Őnek sincs fizetésén kívül — más vagyona.

„Nincs“ — suttogá ő kétségbeesetten.

„Nekem sincs semmin. Bátyám sehogy sem adná beegyezését ily házassághoz, mert tudja, hogy akkor vagyonilag segítelyezni kellene. Válgunk el tehát.“

„De ez még is szörnyűség, hogy ő ily csel-szövő! kiáltá a szegény szenvedélyes ifju magán kívül. „Az lehetetlen, hogy én őnről lemondjak. On hát képes felejtene?“

„Feledni!“ „Azt hiszi hogy én őnt valaha képes leszek feledni?“ mondá a leány akaratlanul, miközben zokogásba tört ki; arezt a fiu kebelére rejtve, Most egészen nő volt, szerelmes nő.

Amint itt a szűk utcában állottak, a homályos árnyék, egyszerre megvilágosodott. Mindketten följétek. Mi volt ez? Valakinek az utca bejárata előtt kellett állani, közel hozzájuk észrevehetetlenül. És mikor ez a valaki sietett, az árnyék helyett a napsugár szabadon világította meg őket.

„Látott őn valakit? kérdé a fiatal ember a hölgyet. Ez fejté ráta. De azért mégis elhalványult. Ugy tetszett neki, minthe álmban oda künn, egy nagy divatosan öltözött férfi alakot látott volna, mely a part lépcsőjénél eltűnt, — egy alakot mely ismerőse volt.

Tudnivalók.

Az Eötvös-alapot gyűjtő központi bizottság alapszabályainak értelmében az 1880-ik évben befoly kamatok, kegyes adományok s a rendes tagok övdjainak feléből, valamint a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur ö nagymeltségűsége által utalványozott 1500 frt állam segélyből (összesen 3250 frtból) I kétszáz frtos és 22 egyszáz frtos ösztöndíjt, továbbá 4 egyszáz frtos és 9 ötven frtos segély összeget alkotott s ezenel felhívja az ösztöndíjakra és segélyösszegekre jogosan igényt tartható egyéneket, hogy a jótétemények elnyerése céljából az „Eötvös-alap“ központi gyűjtő bizottságához intézendő folyamodványokat Luttenger Ágost bizottsági titkárhoz (Budapest Deák tér 3.) legkésőbb folyó évi május 10-ig küldjék be. Ugyancsak az Eötvös-alap intézménnyel szoros kapcsolatban álló Lederer Abraham, Orley János és Bökey Imre-féle alapítványok jótéteményeinek elnyerése céljából benyújtanak folyamodványok is.

H I R E K.

A megye törvényhatósági bizottságának bíráló választmánya is ülést tartott a megye-gyűlés másodnapján, melyben valami Deutsch és Weisz nevű zsidók azon felvolymódása tárgyalatott, melyet Szalay Károly és Csondor János t. h. biz. tagok megválasztása, illetve az igazoló bizottság azon határozata ellen adtak be, mely szerint nevezett bizottsági tagok igazoltattak. A bíráló bizottság a fellebbezésnek helyt adott, s így Szalay Károly és Csondor János a törvényhatósági bizottságból kitoröllettek, minélfogva a magyar atádi és berzencei kerületekben új választás lesz. A bíráló bizottság tagjai közül a választás megsemmisítése ellen szavaztak mint értesülünk Chernel Gyula és Somssich Andor, a megsemmisítés mellett Kovács-Sebestyén Gyula tanfelügyelő és Léhner Sándor, ki a szigetvári népre való lövetés körülményeinek megvizsgálását rendelö megyei határozatot is felebbezte — végre a főispán volt. A határozatot ebéd után hozták.

A „Világosság“-ban, e declarált zsidó szenylyaban Somogyi János aláírással boldogult Szemnetz János ur és neje Kazay Eleonora urnó ellen oly gyalázatos támadás jelent meg, minőre csak zsidó képes. A boldogultak melyen sértett gyermeke Csondor Jánosé, Szemnetz Ella urnó e hyena támadásért saj-tóper indításával bizta meg Szalay Károly ügyvédet, e lapok szerkesztőjét, ki a feljelentést mai napon be is adta. Szemnetznek többi gyermekei is bizonyára találni fognak benne módot, hogy a zsidók ki süléik sirját piszkos kezével felturui merészelté, hozzá méltó módon megfenyítsék.

Haynald tájós bibornok érsek Rómában megcsináltatta Rossi-féle készüléket a kalocsai csillagda számára, mely ugy a földrengéseket valamint a föld fölületének folytonos hullámzásait önműködőleg feljeggyi. Ez lesz a második példány ezen gépkészülékből.

Glavina Lajos zalavármegye főispánja hirszerint állásáról egészségi okokból leköszönni készül, helyébe már is Svastits Béné alispánt emlegetik, ugyan azt, ki azsidó zavar-gások alatt a megye ügyeinek vezetésére magát képtelennek érezvén, a főispánt királyi biztossá kinevezettni kérte. Ha ő talál lenni

a főispán, akkor előforduló alkalommal kölcsön kérheti a zsidó délelgető kormánytól a mi Jankovicsunkat királyi biztossnak.

Győr megyébe főispánnak kinevezte Tisza Kálmán gr. Battányi Lajost, ki székkoglalása alkalmával fényes bankettet adott. Az összegyűlt közönség nem igen tudott egy ideig felmelegedni, míg egyszer csak egy jókedvű uri ember rá nem jött a jó kedv kuttorrására, s elhuzatta hepp, hepp nótát. Lett egyszerre jó kedv, melyet a rákövetkezett zik-czene-zakzene csak növelt. A főispán is fiatal ember levén és mellette magy ar, szinte nagyon jó kedvre berőt a magyaros mulatságban. De hát nem minden főispán egyforma: némelyik csak kóser légtörben, sakter publikum közt érzi magát jól.

Gruber János a szállí kerület képviselője az országgyűlési függetlenségi körből kilépett, kilépésének oka a körnek a zsidókérdésben elfogalt philosemita magatartása. Gruber az országgyűlésen több alkalommal erős ellentétbe jött Mocsáry Lajossal a kör elnökével.

A budapesti kir. tábla. Az elmúlt évben a bndapesti kir. tábla bírának száma 138 volt. Ezek közül polgári ügyekkel 79, bünyvádi ügyekkel 59 foglalkozott. Az egyes bírák által feldolgozott, illetve referált ügyek számának összegei igen különbözők. A mig ugyanis egyik-másik bírónál alig esik néhány száz ügy-darab, másokra 1000-en is felül. A polgári ügyekben legtöbbet referált bíró a 1202 számot érte el; a legtöbbet referáló bünyvádi bíró az 1094 számig ment.

A kapcsolatsortna társulat 1884. évi jan. 23-án rendkívüli közgyűlést tartott Dombóvárról az érdekeltek közül a jelen voltak 156 szavazatot képviselven; minthogy az alapszabályok szerint az összes érdekeltség 258 szavazatot képvisel; s a szavazatok felének jelenléte szükséges, a gyűlés határozatképessége igazoltartott. A gyűlés tárgya a tisztikar és választmány megválasztása levén: a választás megejtésére elnöké Fröhwrth József, jegyzővé Makfalvay Géza választattak meg, kik helyeiket elfoglalván, a választások követke-zőleg történtek: ugyanis megválasztattak: elnöké: Döry József egyhangulag, alelnöké: Francies József, jegyzővé: Makfalvay Géza, pénztárnokká: Leimetzter Lajos, mindnyájan egyhangulag, mérnöké: Dobroszky Kálmán 144 szavazattal Bereck Sándor 12 szavazata ellenében. Választmányi tagokká: dr. Mayer Gyula, Fröhwrth József, Dornay István, Bobies Antal, Jeszenszky Andor, Tost Gyula, Horn Ferencz, Németh Ignátz, Frankl Jakab; dr. Vaszary János mindnyájan egyhangulag. Több tárgy nem lévén, a közgyűlés befejeztett.

Nenyit nő a nap februárius-ban? Február 1-én a nap 7 óra 29 perczor kel és 4 óra 59 perczor nyugszik, tehát a nap hossza 9 óra 30 percz, míg ellenben az éj hossza 14 óra 30 percz, 29-én a nap 6 óra 44 perczor kel és 5 óra 42 perczor nyugszik, tehát a nap hossza 10 óra 58 percz, az éj hossza pedig 13 óra 2 percz. E szerint a nap február hóban 1 óra 28 perczcel nő s ugyanannyival az éjszaka fogy.

Gyászhirek. A következő gyászjelentést tettük: „Özvegy Vasdeneyi Antalné szül. Péry Karolin maga, ugy leánya Klementina férj. Somogyi Gyuláné mégis vele Somogyi

Csakhamar föltűnést okozott egész Riveriában, hogy a szép Conte Migazzi kolostorba vonult. A barna ruhás szerzetesek kolostorába Rómában!

Nem lehetett megérteni. Ő, ki oly szép, oly gazdag oly keresett!

Lümmerstein báróné előtt azonban nem volt titok a talányt. Meg volt ez fejte azon levélben, melyet még sok, sok évek után ismert boldog Signora Olivarti szivesen olvasott.

„E levélben egyetemben megkapja őn kedves Rita, mindazon okmányokat, melyek igazoltak hogy összes vagyonomat önmre ruháztam, önnem adományozom, mely nem hercegi ugyan, még is elég tekintélyes; mert kolostorba lépve, egyedül örökösömnek neveztem ki őnt. On nyugodtan elfogadhatja ezt voltjegyse kezéből. En eléggé élveztem az életet — belefáradtam, Nem voltam ugyan kicsapongó, de azért sokat szerettem és szerettettem. Szép fiu voltam, gazdag és nemes, ezen tulajdonokkal nálunk nem nehéz betévedni a hölgyek azon utvesztőjébe melyből, hogy ha már meg unjuk is, kitalálni nehéz. Hogy valahára ezen kalandoktól megmenekedjem, megakartam nősülni. Soká kerestem egy oly nőt, a hol reménylettem, hogy ez nem lesz folytatása kalandos szerelmeskedő életemnek. Végre meg találtam őnt, kedves Rita és — magam is különösnek találom — szerettem őnt. De szerelmem egészen más volt, mint az előbbi szerelmeim. Éreztem, hogy őn nem szeret engem és az Arsenálnál, a mikor Olivartival a mel-lék utcában lépni láttam, követtem őnt, meg gyözödtem, hogy az őn szíve másé. Azért igen természetesen találom, hogy elfogadná vagyonomat, nől meg ahoz, akit szíve választ, ez szeret. Reám nézve pedig jobb lesz, hogyha a nyugalmat inkább a kolostor falainak árnyékában mint a házias életben keressen. Azért éljen boldogul és szeresse egy kicsit azt az embert, a ki életének tettét önnem önnem kö-szönheti.“

Gyula s gyer-moru szíve-jának, ipána-dényei Anta-jében f. hó-ben történt-teteme febru-Rajkon besz-mogymegyé-ből ottani sirke-lyeztetni. A-ugyancsak F-előtti 11 óra-vaira!“

Az utó-művésznője szony, hosszú-dikán Bécse-bámuloja mű-Temetése — kivánta — 5-ezer s ezer e-porsóban, e-godalomba.

Béla-vár-neje szomor-gok mint gyer-mekei ne-vény Lenke-nélhetetlen se-ragadt ki-l nek körbél-gultnak febr-szerzatása s-örök nyugal-olett.

Cilcher katenyész-e vedés után r-lála ki a r-különösen az-kintély volt, első helyen-kérdésekben-meg a szakla-közönség na-maztattak eg-

Eljegyz-cista és or-Pauli Marisk-Markovits Il-leányát.

Eljegyz-gym. tanár-Paál Farka-leányát. Kív-

Eljegyz-erei okl. tan-limbai nagyb-

Uj ötte-már, s forgal-csajátanak.

A csur-28-iki bálja e-az első jelek-tett, előlelt-gével mint jó-de Baranya é-a táncosnők-tak Somogy-tervezésesen-kik közül ne-harcszért. D-czosnók sorá-Gyuláné, Cso-né, Jakab-luház Ödön-Ida, Bauss r-Gönczy Gize-Huszár Irma-nővérek, Kl-Ilona, Kiss v-Szekeres Et-Marisika k. a-természetes-vett véget a l-

Uj hajó-göze és Pes-mellett még-jármű is ké-megbizásból-rában. Az új-szebb jármű-

A zsidó-akarták előad-a tervnek ny-s világgá kü-tán a civisel-híre a szim-repertoírók-ték, hogy a m-s örül ha látja-névtelen hő-s-zsidók barát-

Zsidó-egyebb semm-szemtelenség, mert bizony-ban a hordag-Lujza vendég-ták fel, összev-2 frtos színhá-kozható! Bia-dön a közönsé-takozott az é-ket a másnap-elkapkodták-s felhárta k-

Gyula s gyermekük: Antonia nevében is szomorú szívvel jelenté szerető férjének, atyjának, ipának s nagyatyjának vasdényei Vasdényei Antal urnak élete 64, házasságuk 30. évében f. hó 3-án esti 6 órakor szívvelhűdésben történt gyászos elhunytát. A boldogult hült teteme február hó 1-én délelőtt 11 órakor Felső Rajkon beszenteltetett s az estéli vonattal Somogy megyébe. Szabásra szállított, hol az ottani sarkterben fog örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat ugyancsak Felső-Rajkon, február hó 1-én délelőtti 11 órakor mutatott be. Béke hamvaira!

— Az utolsó 25 év egyik leggenialisabb művésznője Gallmayer Józsefin asszony, hosszú szenvedés után február harmadikán Bécsben, mely annyiszor volt tanúja s bámulója művészi pártatlan játékának, meghalt. Temetése — mint ezt végredeleltileg magára kívánta — 5-én egész egyszerűen ment végbe; ezer s ezer ember kíséretében egyszerű koporsóban, egyszerű sirba tették örök nyugalomába.

— Bélyári István csoknyai ref. lelkész és neje szomorodott szívvel jelentik egy a magok mint gyermekeik, valamint vőjük és ennek gyermekei nevében kedves leányuknak Bélyári Lenkének gyászos elhunytát, kit a kérelhetetlen sors életének 21-ik évében f. hó 2. ragadott ki hosszas szenvedés után szeretteinek köréből. Földi maradványai a megholdogultnak febr. 5-én d. u. 3 órak a hely. hitv. szertartása szerint a csoknyai közsarkertben örök nyugalomra tették. Béke lengjen porai felett.

— Clichert Róbert a hírneves gazda és birakenyésztő családok birtokán, hosszas szenvedés után meghalt. A hírneves gazdasz halála ki a mezőgazdaság minden ágában, de különösen az állattenyésztésben nagy szaktekintély volt, s juhászata az egész országban első helyen állott, nagy veszteség. Gazdászati kérdésekben sok szakszerű értekezése jelent meg a szaklapokban, melyek a magyar gazdaságban nagy hasznát és okulásával alkalmaztattak egyes előkelőbb gazdaságokban.

— Eljegyzés. Hentaller Lajos ismert publicista és országgyűlési képviselő eljegyezte Pauli Mariska kisasszonyt, Pauli Rikárd és Markovits Ilka hírneves énekművészpár bájós leányát.

— Eljegyzés. Kulcsár Endre csurgói főgymn. tanár eljegyezte Paál Ida kisasszonyt, Paál Farkas vrácsiki földbirtokos kedves leányát. Kívánunk boldogságot frigyükre.

— Eljegyzés. Puttonbach Rezső alsó-dörgicsei okl. tanító, eljegyezte Bőcsén János halmbai nagybirtokos kedves leányát Mariskát.

— Uj ötvénves bankók is készen állanak már, s forgalomba 1884. évi február 15-én becsátatnak.

— A csurgói ifjúság mindinkább híre kapó 28-iki bálja ez idén ismét megtartott, s mint az első jelekből már előre következtetni lehetett, elődei messze túlhaladta, ugy közönségével mint jó kedélyével. Nem csak Somogy, de Baranya és Zalamegye is képviselve voltak a tánczosnők sorában s erős versenyre szálottak Somogy szépségeivel. A verseny áldozatai természetesen a táncoló fiatalok közt voltak kik közül nem egy hagyta el sebzett szívvel a harczteret. De nem is csoda ott voltak a tánczosnők sorában: Bokor Károlyné, Csonka Gyuláné, Csorba Gusztávné, Hochreiter Kornelné, Jakab Aladárné, Kacsóh Pálné, Naszlóház Ödönné, Vida Károlyné urnák, Aigner Ida, Bausz nővércék, Borsos Iza (Baranyából) Gönczy Gizella, Hauer Riza (Keszthelyről) Huszár Irma (Pécsről), Héjas Irma, Horváth nővérek, Khalil Irma, Kis Dora, Körmendy Ilona, Kiss Mariska, Nagy Ilka, Nagy Lenke, Szekeres Erzsike, Schusztar Ilona, Szűts Mariska k. a. Ily díszes közönség mellett csak természetes volt ha csupán világos reggel vetett véget a legkedélyesebb vigalomnak.

— Uj hajók a Balatonon. A gróf Hunyad gözőse és Fesztetics Taszilk gróf csavargózőse mellett még egy harmadik nagyobbszabású jármű is készül a jövő nyárra báró Inkey megbízásából Young hajógyáros béreudi gyárában. Az új hajó egyike lesz a Balaton legszébb járműveinek.

— A zsidó honvéd című férc darabot akarták előadni Debreczenben, azonban ennek a tervnek nyomára jöttek a dehreczeni újságok s világgá kürtölték azt előre. Tamadt aztán a civisek között oly mozgalom, melynek híreire a színigazgató jónak látta azt levenni a repertoíról. Persze hogy ez is arra bizonyított, hogy a magyarság majd meghal a zsidóért s örül ha látja még színpadon is, hogy a 48-as névtelen hőseket, hogyan compromittálják a zsidók barátai.

— Zsidó-élelmesség. Igen csak élelmesség, egyeből semmi! Nem mondjuk, hogy piszkos szemtelenség, hogy gyalázatos schvindlérség, mert bizony-bizony meg nem is tetszenék azoknak a horgas orru uraknak, a kik Blaha Lujza vendégzereplését „gescheft“-re használják fel, összevásárolván és 6—8 frton adván el 2 frtos színházi jegyeket. Valóban megbotránkozható! Blaha asszony megerkezésekor, midőn a közönség részéről oly nagy mérvben mutatkozott az érdeklődés, hogy a színházi jegyeket a másnapi és harmadnapi előadásra mind elkapták s ha még annyi lett volna is, elhordták volna; egy pár kos-orru pudli-hős felhasználta az alkalmat s engedve üzérkedési

hajlamának a következő előadásokra tömegesen vásárolt jegyet, s a közönségnek 500-as procentum mellett adta el. Budapestben a hordárok szokták üzni ezt a gyalázatos gescheftet, nálunk egy pár — élkhelü baltos. — Piha! Igy írja ezt a „Pécsi Figyelő“ mi is hozzá tesszük, hogy: Picegeporezz!

— Erre is csak a zsidó képes. Budapestben a mult hét folyamán négy rab szökött meg a kerepesi uti fegyházból. Ezek egyikét nyomban elfogták, a más háromnak azonban sikerült az ellanás — Kozma Sandor dícsőségére. Az elszökött rabok között volt Stern Vilmos nevű zsidó is, a kinek rendos foglalkozása lo-pás, család és betörés. E jó madár most is ilyenmő dolgok elkövetése miatt ült a fegyházban hosszabb időre elítélve. Alig hogy szabadnak érezte magát, első dolga volt egy új gaztetőt végrehajtani. Felkereste Schönberg Adolf zsidó hitű czinkostársát és ezzel másnap világos nappal betörést kísérelt meg gróf Ráday Pálnak zoldfa utcai lakásán. A gaz zsidók azonban csuful rajta vesztek. Az egy barátja társaságában otthon levő gróf ugyanis észrevette, hogy lakása ajtaját fészegetik. Kinyitotta hirtelen az ajtót s barátja segítségével mindkét zsidót megragadta s hatalmasan elragybugyálta. Csakhamar oda került egy nendör is, a ki azután beszámolt a zsidókkal a törvényszék előtt. Ez eset is főnyesen illusztrálja, mire képes a zsidó. A legvakmerőbb betörőket, a legfurfangosabb hamis játékosokat a szolgáltatja a társadalomnak a mint bizonyítja ezt a Fortuna statisztikája.

— A budapesti kir. törvényszék egy tanácsa ismét Kaposváron van a csurgói zsidó ellenes tüntetésből faragott lázadási vad alá vont 53 vádlott ügyében tartva a végítárgyalást. Tekintve, hogy a csurgói ügyben 53 vádlott és 118 tanu hallgattatik ki, tárgyalás még a jövő hetet is valószínűleg igénybe fogja venni.

— Az új- és ó-dombóvári vasuti tisztikar 1884. évi február hó 18-án Uj-Dombóvárott a vasuti étermekben zártkörű tuncstélyt rendez. — Kezdeté 9 órakor. — Személyjegy 1 frt. — Családjegy 2 frt. Meghívó előmutatása a jegyváltásnál kéretik. A hólygek felkérretnek minél egyszerűbben megjelenni.

— Zsidó közgyűlés és baquette. A magyar hírlapírók egyesülete a napokban tartotta meg Falk Miksa elnökelete alatt és rendes közgyűlést Budapestben. Az egyesületnek elég jól folyik a dolga, mert pár évi fennállása után már is 100,000 frtot meghaladó tőke birtokához jutott. Az elnöki beszéd mindamelltt még is fájdalommal constatálja, hogy az elmúlt évben nagyon megalapozott a közönség áldozatkészsége az egyesület iránt. A közhangulat változásában és abban keresi ennek okát az elnökség, hogy a jótékonyabb többföldi igénybe volt véve. Mondjunk meg mi az igazat Falk Miksa urnak és a „Magyar“ hírlapírók egyesületének. A közönség adományai megalapozásánál abban rejlik oka, hogy végre annak a minden jóra és szépre lelkesülő, áldozatkész magyarnépek kinyílt szeme. — Azt hitte eddigéle, hogy a magyar hírlapírók jávát szerzi meg, ha e czéla áldoz; most már tudja kivél van dolga; hogy adománya kárba veszett, hogy a „magyar hírlapírók egyesületé“-ben legkevesebbet a magyar, hanem annál több a zsidó. Jobban is tenné, ha nevét a „Federvich Kóbi segélyegyesületé“ czimével cserelné fel. — Elnökké újulag Falk Miksát választották meg, a mit ez örömmel is fogadott ugyan, mindamelltt valószínűleg jobban szeretné, ha a keszthelyi kerület választaná meg képviselőnek a jövő országgyűlésre. Ezt azonban elhagyta szent Dávid. — A zsidó zornalistok a közgyűlés után nagy banquetet tartottak a Szikszaiiban; 60 zsidó Kóbi között 20 keresztény lézengett. Szegény magyar sajtó!

— Mezőgazdaságunk általános fejlődése az újabb időben elhódítja a termelés és forgalom ama tényezőit is, melyek tekintetében eddig meglehetősen az idegen befolyás gyám-sága alatt állottunk. Ily öröndetes fejlődést mutat a mezőgazdaságilag főfontosságú vetőmagtermelés és magkereskedés is, a mennyiben a statistikai adatok szerint, már meglehetősen kivitelnk van: holott még csak néhány évvel ezelőt tetemes import utján adóztunk a külföld haladottabb állmainak; tehát e részben is sikerült termelésünket az idegen — semmi tekintetben sem előnyös — befolyástól függetleníteni. Mezőgazdaságunk integrál része: a magtermelés és üzlet helyzetének ezen kétségtelenül kedvező változást mondhatjuk, egyenesen azoknak köszönhetjük, kik a kellő szakértelemmel és fáradhatlan törekvéssel szentelték tehetségeiket és munkájukat a gazdaságilag oly végtelenül fontos magkereskedésnek; ezek között első sorban kell elismernünk ama kiváló szolgáltatókat, melyekkel az évek során át vas-következetességgel „és szívöl kitartással előtörékvő Mauthner Ödön budapesti magkereskedő czég, gazdaságunk ez irányban fejlődését előmozdította. A fentebb érintett kedvező alakulását viszonyainknak, főleg a gazdasági magvak fejlődő kivitelt, mely egyértelmű a termelés jobb értékesítésével, tehát a gazdálkodás nagyobb hasznával jörésben ezen előnyösen ismert s a gazgavilág közbecsülésében részesülő czég lankadatlan fáradozásainak köszönhetjük és részünkről mindazoknak, kik e czég működését és eljárását megismerni kívánják, melegen ajánljuk, hogy annak most

megjelent gazdag tartalmu gazdasági, konyhaker- és virágmag főirjegyzékét — mely kívánatra, a czég által (Budapest, Koronaherczeg-utca 18. szám) bárkinek, készséggel megküldetik — figyelmükben részesítsék és a czég által a mezőgazdaságnak általánosan tett hasznos szolgáltatókat maguknak is biztosítani törekedjenek.

Országgyűlés.

A képviselőházban a főrendiháznak a zsidó keresztény párosodásról szóló törvényjavaslat elvetéséről való izenetét tárgyalta. Első szónok volt maga a kormányelnök Tisza Kálmán, ki hosszabb beszédben indokolja azon indítványát, hogy: „Mondja ki jegyzőkönyvi határozattal a ház, hogy a további izenetváltástól eredményt nem várva, a főrendiház általismételtlen visszautasított törvényjavaslatot ahhoz visszaküldeni, és azt a hozzájárulásra felszólítani nem fogja; de meglevén győződve arról, hogy az ily módon függőben maradt kérdések megoldása szükséges: elvárja a kormánytól, hogy az erre alkalmasnak mutatkozó időben egy, ezen czelnak megfelelő törvényjavaslatot terjesszen be. (Élénk helyeslés jobb felől.)

Irányi Dániel, a kormány ezen vereségének okát abban látja, hogy a kormány a javaslatot alkalmatlan időben adta be, midőn a tiszta-eszlári per és bizonyos a főrendek körében visszatetszést szült házasságok e javaslat chancáját nagyon elrontották. Ezután utal a főrendiház rformatióinak szükségére, s megátadja az indigenákat, kik éppen ebben a dologban éltek jogokkal a főrendiházban. Az indítvány elsőrészt elfogadja, a másikat nem, hanem következő indítványt tesz:

A képviselőház fentartván a mult évi november 24-én az általános kötelező polgári házasság tárgyában hozott határozatot a keresztények és izraeliták között, valamint a külföldön kötött polgári házasságról szóló törvényjavaslatot levezi a napirendről. (Élénk helyeslés a szélső baloldalon.)

Nagy István és Herits Antal kijelentései után, hogy a miniszter elnök indítványának első részét el, de második részét el nem fogadják, Istóczy Győző vette át a szót. Konstatálja, hogy midőn a zsidó keresztény párosodásról szóló javaslatot tárgyalták, akkor csak Simonyival ketten voltak a javaslatnak a napirendről levele mellett, s ma már a miniszter elnök ur tesz hasonló indítványt, mi-ben ő elvének határozott erősödését látja. Sokáig küzdött ő egyedül az antisemitismus mellett, de az országgyűlésen szokásszerint kinevezték őt: ma már az antisemitismusnak tábora van az országban, s e javaslat bukásával diadala az országházban, mert az egész ház kénytelen a főrendiházal és a nemzet osztatlan közvéleményével szemben az országgyűlési antisemita párt programja 9-ik pontjának igazat adni.

Ezután kifejti, hogy a zsidó kérdésben a kormánypártnak még lehet plausibilis mentése a közvélemény itélőszéke előtt az, hogy a zsidó pénzhatalomnak és zsidóság kénszerű befolyásának hatalma alatt áll, amelltt a kormány a választásoknál a hatalom eszközeinek birtokában lévén könnyebben nélkülözheti a nép rokonszenvét. — Hanem a közjogi ellenzék zsidóbarát magatartása éppen semmivel sem indokolható, mely nemcsak a választók legilletékesebb kritikája alá fog esni.

Ezután erősen leczkéteti a függetlenségi párt zsidóbarát korpheusait, végre azon reménynek ad kifejezést, hogy a jövő választások valódi antisemita képviselőket fognak felküldeni az országgyűlésre, midőn aztán az ország megmenekül attól, hogy hasonló törvényjavaslatokkal zaklattassék.

Hoffman Pál a miniszterelnök javaslatát fogadja el, majd Herman Ottó szólal fel. Kijelenti, hogy a miniszter a szóban levő javaslatot az antisemitismus ellen orvoszer gyánánt adta be, de tévedt abban, hogy azt is könnyű szerrel legyőzheti.

Szónok három nagy korszakot különböztet meg az emberi nem fejlődésében, különösen pedig történeti fejlődésében, mely elvezette idáig a civilizatióban. E három forduló pont elsője a krisztusi forradalom, mely a farizeizmus s a zsidóság hit- és törvénykönyvének az egész emberiséggel szemben üzött feudálizmusa ellen fordul. A második korszak volt a protestánsizmus forradalma, mely proklamálta a lelkesimereti szabadságot. A harmadik korszakot pedig a francia forradalom uyította meg a föld és a birtoklás feudálizmusának eltörlésével.

Ennélfogva nem episodokra kell a súlyt fektetni, hanem sarkalatos alapelveket kell az áramlattal szemben latba vetni. Az egész helyzetből azt látjuk ki, hogy a helyzetet dominálni két faktor törekszik: álliberalismus, a másik a feudaliszmus új alakja.

Ezután elmondja, hogy a zsidóság óriási szaporodása a beáramlással a keresztény társadalommal nem köthet békét, mert oda jutunk, hova a nyomorult Galiczia. Már tapasztaljuk is ezt, mi mind a kormány rosz politikájának következménye.

Magyarország csak helyes gazdasági politikával segíthet magán, s elismeri, hogy a magyar aristokratának van még feladata e részben. Ezután sok igazságot mond a zsidók megbizhatlanságáról, hazafiatlanságáról, erkölcsiik lasevítéséről, végre oda konkludál

a beszéd, hogy a magyar társadalom már ledőnaította a választó falat a zsidóság és keresztények közt, minélfogva csak a legliberalisabb törvényekkel lehet a bajon segíteni. A zsidóság pedig jobbuljon meg, s akkor a magyar tostvéreként fogja szeretni.

(Herman Ottó ur azonban a radikális gyógyszerek megnevezésével adós morad, s egész beszédén a Szegedről fujdogáló antisemita szellő hatása látszik meg. A választókat ily tüntetésekkel nem lehet megtevesztetni, mert azok valószínűleg megfogják látni a köpeny alól kikandikáló lólabát.)

Pulszki Ágost kifejenti, hogy Istóczy nyílt antisemitizmussal Herman pedig álarcossal lép fel. Ő a kormány javaslatát nem fogadja el.

Apponyi Albert, miután a kormánytól semmi üdvöst nem vár; kéri, hogy a miniszterelnök javaslatának mindkét részére külön törvények szavazás.

Szilágyi Dezső elmondja, hogy Tisza először biztosította magát a korona jóakaratóról, aztán ajánlotta a primás és Cziráky felhívását, hogy ne a korona, de a főrendek értesítsenek a helyzetről. Ez a régi kancelláriai praxis meghonosítása, midőn az ellenzék ad audiendum verbum regium idézték. Következő határozati javaslatot ad be: Mondja ki a ház, hogy a kormány határozza ti javaslatát el nem fogadja.

Február elsején a ház folytatta a vitát, midőn Körösy Sándor beszélt majd Simonyi Iván tartott egy hatalmas beszédet antisemita szel-lemben, ennek éppen ellenkezőjét beszél: Hegedüs Sándor, Ugron Ákos azon nyilatkozata, hogy a Tisza párt helyett bárminő párminő párt győz is a választásokon az mind csak jobb lehet, nagy mozgást idézett elő.

Ezután Tisza Kálmán beszélt. Igéri, hogy a főrendiház reformját illető t. javaslatot akkor fogja a háznak benyújtani, ha már a két ház közt ismét jó egyetértésben lesz. Aztán éles kritika alá veszi az országgyűlési ügy. körnek a zsidó kérdésben kiadott manifestumát, foglalkozik Szilágyi Dezső beszédével, s aálja javaslatának elfogadását.

Február 4-én még mindig e javaslatról folyt a vita. Beszélt Mezey Ernő, majd a kormánypártól Dárdai Sándor; Mocsáry Lajos, ki a függ. kör manifestumát védelmezte a támadók ellen.

Aztán Jókay Mór kelt a zsidók védelmére, beszéde argumentumokban szegény, ha-védhetetlen álláspontját a zsidóság táborában a humor sáncaival akarta megerősíteni. Azonban az ünnepeit költőnek ez egyszer ez sem sikerült, mert humora gyakran megpirtította a karzati hölgy közönség arcát. Kijelenti, hogy ő p'rtolja Tiszát, ki ha megbuknék a nemzet okvetlen a kultur harc mezejére sodortatnék, mit ő nem akar. Helfi Ignác és Krisztinkovits beszédek után Gruber János szolt erősen polemizálva Mocsáry Lajossal, ki minden alkalommal a klerikalis reakcióról szokott beszélni s tiltakozik az ellen, hogy a zsidóvédelem örökké a katolikusokat bántja.

Vadnay Andor, pedig kifejezést adott azon nézetének, hogy a zsidó kérdést ott a képviselőházban kell törvényel megoldani; ezen képviselőház azonban erre nem képes, minélfogva az antisemitismus agitatio terére kénytelen lépni, hogy egy a nép javára miködő képviselőház választassék, mely a zsidó kérdést kívánatos sörvényes uton fogja megoldani.

A február 5-iki ülésen Herman Ottó személyes kérdésben szólalt, hogy az antisemita képviselők hagyják el a szélsőbal pad-jait, mert ők új pártot képeznek.

Szöll György azonban világosan megmagyarázta neki, hogy ő bár antisemita, de a haza függetlenségéért már 1848-ban harczolt a 3-ik zászlóaljnál, s azóta is a függetlenségi elveket vallja folyvást, míg a sakterpárt leg-jobb tagja sok pártot próbált, mig oda jutott.

Ezek után ismét folytatták a napirendet. Györfy Elek a függ. kör manifestumát védelmezi hosszú beszédben majd Eötvös Károly szolt, megtámadva a főrendi házat, majd a katolikus vallás elvei ellen tett észrevételeket.

Szilágyi Dezső beszéde után, melyben leginkább Jókai beszédével foglalkozott Tisza Kálmán mondta el végzavát. Beszédében a tárgyalás alatt beszélt szónokoknak felel, s így mosaikszerű beszédében ujt mitsem mondott.

Legtöbbet Istóczy, Simonyi, Györfy, Helfi és Szilágyi végre Apponyi beszédével foglalkozott, védelmezve már a határozati javaslat előterjesztése alkalmával előadott álláspontját. Tisza beszéde után Szilágyi Dezső szólott, mire a vita betegeztetett.

Ezután névszerinti szavazás rendeltetett el, melynek eredménye a következő:

A miniszterelnök javaslatát mellet szavazott 171 képviselő, ellene 131, távol volt 108; tehát a kormány javaslatát 40 szótóbbbséggel ment keresztül, minélfogva a zsidó-keresztény párosodásról szóló törvényjavaslat visszavonatt s a főrendek diadala tökéletes, és a haza keresztény lakossága attól a veszélytől, hogy a zsidóság a keresztény családokba is törvény útján beférközhessék egyelőre megmenekült. A jövő képviselőház választások feladata, hogyoly képviselőház választassék, mely hasonló törvényektől végleg megszabadítsa az országot.

VIDÉKRŐL.

Nemes-Vid, 1884. febr. 3.
„Az élet koszorújába mindenütt beköve van egy-egy virága az örömeknek.“

Tekintetes szerkesztő ur! Igaz! E meggyőződés, e tapasztalat hatása alatt írom e szerény sorokat is, olvasván becses lapjának a „Népjog“-nak febr. 1-én megjelent számában a nemesvidi ipartársulat által január 27-én adatott jótékony célú farsangi táncmulatság sikeres eredményéről szóló jelentést valóban az igazi öröm hatásával volt reám a jelentés. A megfigyelt hangulat után itélve, már előbb megvoltam ugyan arról győződve, hogy „deficit“-je nem lesz a társulatnak, — hacsak kellemetlen idő nem lép közbe, — de ily sikert mégsem vártam. Daczára a sokféle áskálódásoknak és lebeszéléseknek, — amik, fájdalom történtek, — mégis annyi vendég jött össze, hogy a nagy táncterem szűk lett, a mellék étkező és ivó szobában alig mozoghatunk. Ily látogatottságnak örvendő mulatság nem mostanában volt, és bizonyára emlékezetes lesz a helybeli iparosoknak és bennünket megtisztelt kedves vendégeknek.

Hogy azonban igen hosszú ne legyenek, a multikori jelentéshez kívánok egyet mást ragasztani. A bejelentő ur és többek észrevétele szerint a felülírtak közül bizonyára elnézés folytán kimaradt T. Szabó Géza szakácsi kántor-tanító ur 50 kr. és Szahó János helybeli közbirtokos ur 50 kr. adománya. Aztán bővebb tájékozás végett megírhatom még azt is, hogy a tiszta jövedelem 44 frt 26 kr. volt, ami elég bizonyíték a vendégek számáról, ha meggondoljuk, hogy a személyjegyek csak 50 kr. és a családjegyek 1 frt volt.

Amint azon estén megtudtái az iparosok, hogy fáradozásukat fényes siker koronázta, hogy reményen felül van a bevétel, oly jó kedvvel folytatták a táncot, hogy a „Ne kedvem, ne!“ és a „Tűz haj!“ gyakori kitérés közepe azon vették észre magukat, miszerint a „Kivillagos kirivarradig“ szójárás betű szerinti teljesült. „Öröm illik a fiatalhoz“ mondá az ókor egyik pogány böseje, Seneca.

De hát egyik jeles írónk mondá: „örmeink olyanok, mint a nyári eső után a szivárvány: a felhők elosznak és pompája szét enyész.“ Igy vagyunk itt is. Mint említém: áskálódások és lebeszélések is történtek. E jeles, hős költeményt pedig éppen azok gyakorliák, akikről nem is hinnők.

Mit szólna tek. szerkesztő ur az olyanra, ki saját övét elhagyja, azt uton-utófele piszkolja, sőt teljes erővel kárára törekszik? En nem találom rá szavakat. Már pedig ehhez egészen analog eset van itt is. A helybeli káplán ur szomoruan panasolta, hogy az iparosok között van néhány önmagáról megelégedkezett egyén, kik a fellegek között képzelik magokat, azért saját társaikat lenézik, kik saját olvasókörükhöz hitlenek lettek a legújabb alakulásukor, és a „Phulgári olvasókhörbe“ iratkoztak, kik nem elégedtek meg ezzel, hanem még a saját társulatuk által adott bábra is nemcsak nem mentek el, de sokakat lebeszéljék is iparkodtak. (Tisztelet a kivételnek!) Erdemes volna e jeles hősöket az ipartársulat t. tagjai közül közgyűlésileg kizárni s jegyzőkönyvileg is megírni, hadd lássák az utódok is és gyönyörködjenek bennök. De nagyjuk csak, elég hogy dugába dőltek a jó nagyot estek számításukkal. Valóban igaz, hogy „a legtisztább öröm helyébe honol a fájdalom is“ mint Schulze mondja. De hisz majd tündökölnek ők február 9-én a „Phulgári olvasókhör“ által adandó táncmulatság egybekötött „műkedvelői szünelődésén“ melyen a szereplők egy kivételével mind zsidók. Jó étvágyat!!

Ennyit erről. Most pedig beszéljünk valamit a vendéglőről, ki szintén Ábrahám kebeléből való. Ez a jó ember nem készült, hogy a vendégeket illedően ellássa, hanem összeaszott, száraz, tán három hetes virálivel kinezta a pulikumot, egy jóvaló gyomor sem tudta bevenni. De hova is beszélék? Akart ő készülni, hanem este 9 óra felé látván a társulat szép jövedelmét, azt a jószívű, megokozkázott óhajtatá adta elő, hogy a társulat álljon jót bizonyos mennyiségű fogyasztásért. „Gewaltig! Aztán ez se megvetendő! A bál rendezői kialakították a termet néhány forintért, és a vendéglős? Bál után tudván a szép jövedelmét, még többet kívánt. Mily ügyes ész!? No kedves magyarnom! Ugy-e mily rokonszenves a hozzád simuló zsidó korasmáros; csak adjátok a bérletet továbbra is neki. — Hanem hiszen varázott később hanyagsága miatt, midőn egymásután hajszolták szünórakor subordinatusát éltélt.

Valóban nagy igazságot mondott Pálóczi Horváth Ádám e szavaiban:

Alig vagyok,
Ki oly nagyon
Örülhessen:
Hogy néha ne
Keseregne
Keservesen (Vidulás.)

Ezeket akartam utólagosan megjegyezni, melynek végével nem tehetem le tollamat a nélkül, hogy e szép mulatság kezdeményezőjére, az ipartársulat lelkes vezetőjére s legnehezebb feladat pontos, fáradszón teljesséjére, T. Burkovics Kálmán urra azt ne kiáltjam: Az Isten éltesse!

Laptulajdonos és kiadó SZALAY IMRE

Balaton felvidék, jan. 24.
A rablás-szerencsétlenségek, melyek vidékünköt az új aera — zsendárvilág — óta sújtották, — ha sebtiben nem közölnöttek a t. olvasó közönséggel, ugy hiszem most sem késő; mert a vidéki tudósítónak egyik kötelessége a végbement tényeket lelkiismeretesen regisztrálni.

Folyó hó első napjaiban a b-füredi savanyvízi sűtő pékmester segédje egy fiatal egyénnel a balaton tükreán korszolyászván, nem ismerve a beszakadó patakot langyos mivoltát s hozzá a törékeny, kevésbé befagyott felszint, mind ketten belehaltak! Fatum fatalitas!!

Nemskóra, ugy f. hó 11-12-e körül Kis-Péczen 14-16 ház lett a lángok martaléka s mint mondogták: bosszu kinövése miatt!!

Ugyan csak bosszu idézte elő, egy szegény házi szolga — marhaetető — fényes napon történt meggyilkoltatását, a gaz tetteseket szerencsére a közbiztonság uj közgei el is fogták. A tényállás röviden ez: egy a csopaki szőlőhegyen állandó ott lakó éltés urhölgy(?) cselédéhez egy b. kövesdi legény, ejnek idején gyakorta el-el látogatott, mit a marhaetető az unonék bemozdván, az cselédjét megdorgálta, a cseléd leány — legénye nyakába borulva — a titok felfedezője ellen tört! Épen vőfélyi minőségben jöven Atádról haza a kövesdi legény, a marha etető legényt, ki a szőlő körül dolgozott, a vőfély társával megfogván: kesszurásokkal megölték. (Az épen arra járó csendőr — vig poharazás közben — a gaz tetteseket rögtön elfogta.)

Legközeleba f. hó 21-re virradóra b-kis-Szöllősen 1 ház lett szándékgyújtás következtében lángok martaléka.

Boraink — ha nem kiűnők is — de javultak, most a sokáig tartott lenyomott ár 7—8 kr. literje után, 10—14 kr. eladhatók.

Balatonunk — nagy részben — mint hig víz halászható, alig 3 heti befagyása alatt nem megvetendő halmennyiséget s nyereséget adván az illetőknek.

Zala-Csány, 1884. febr. 5.

Tekintetes szerkesztő ur! Nagy baj van a zalavölgyi Izraelben. A Khóbilének sürögnek, torognak, akárcsak valami nagyszerű spekhófézió sikerülte volna.

De mégsem olyan vidámak e birka-tekintetek, mint előbb! Különösen egy lezsig olyan, mintha nem is ő volna az a gavallér schmüle, a ki előbb volt.

Mi lehet oka e lehangeltságnak? Im leírom:

A „Népjog“ 2. számában a „Hírek“ közt egy kis közlemény látott napvilágot ily bevezetéssel: „Rablóvilág van Zalában“

A többi közt ebben a közleményben olyas valami is volt, a mi által egy finom Khóbilében találva érezte magát.

Amint hírt hallotta, hogy bizonyos leleplezések foglaltatnak a czikkben, kíváncsi lett reá.

Kivítette a „Népjog“-ot valamikép a korcsmából s leírta a rá vonatkozó részt, s azt olvasva, nagy busan haza ballagott. „Nü, Izidorleben, mi baj?“ „Gott über de Welt! Ki thonalta khi szhivem thitkos vágyát? Akhár mi van a dolgotban, ne lássak egy hétig rebachot, ha ez nem a csányi mestertől jött! Aj! váj! vége a szép reménynek! Nem lesz Csányban khóser phosthamesther!“

Az ezt követő napokban folyton jöttek a hírek, hogy engem a Schwarzenberg behűrül!

„Állunk elébe!“ mondám én.

Csak azzal nem volt tisztában ő jordánasága, hogy a két antisemita közül én, — vagy bókaházi collegám tette-e nyilvánosság elé a dolgot.

Hogy az e tekintetben való kételyei is eloszoljanak, ezennel „azon tisztelettel, melyet érdemel“ megnyugtatom, hogy a czikk szerzője én vagyok; ha sajtópórt indít, indítson ellenem, mert a „Népjog“ szerkesztője azon idő alatt, míg tárgyalásom volna, sokkal hasznosabbat is tehet az antisemitismus javára.

A mit mondtam, megmondtam! Izsig ur! Tessék kereskedni, akkor is azt mondom: „Állunk elébe.“

Herboly Alajos, s. k. ok. tanító.

Irodalom és művészet.

Fontos irodalmi hír. Már husz éve annak, hogy Vörösmarty Mihály összes művei megjelentek. Miatán 1871-ben Ráth Mórnak, a művek akkori kiadójának, kiadási joga megszűnt, a példányok pedig elfogytak és már évek óta a könyvpiacoz nem kaphatók; nagyon örvendetes azon hír, hogy Mólner Vilmos, jó hírnevű kiadóczeg a kiadási jogot Vörösmarty örökösétől megszerezte és egy új legteljesebb diszkidást ad ki legközelebb. Az új kiadás Gulai Pál felügyelete alatt kerül sajtó alá s magába foglalandja Vörösmarty több oly nagy becsü művét is, melyek az eddigi kiadásokban nem jelentek. Ez igen díszes kiállítás, irodalmi kincsét képező, teljes új kiadásra mi is felhívjuk a figyelmet, mint azt a fővárosi sajtó joggal tette.

A Magyar Ifjúság Lapja mit Toldy László igazi szakismerettel szerkeszt, mindinkább szélesebb körben kezd elterjedni. A főváros tanácsa is méltányolta a szerkesztő igyekezetét s a kiadóhivatal czég áldozatkészségét, is igen melegen ajánlotta a fővárosi iskoláknak. A szép jutalomkép, Munkósi Krisztus Pálus előtt című festménye is elkészült, s az egész éves előfizetőknek megküldött. A legközelebbi számban szintén igazolja, hogy ez az ifjúsági vállalat megérdemli a tömeges pártfogást. Közlök a tartalmat: Deák Ferenc emléke, (képpel) írta dr. Toldi László. Tisztelet atyádat és anyádat, Váradi Antaltól. Az én fiam, dr. Csillag Sárdortól. A kis ifjúk: írta Eckert Antal. Az

uj ruha, humoros vers Ribáry Bálásól. Ez a tartalom, valamint a Wilbkens és Waild czég által nyomtatott szép képek igazolják a nagymérvű pártfogás jogosultságát.

Népdalaink legnagyobb gyűjtőmánya a Magyar Dal-Albumból az év folyamán jelenik meg az V. kötet, a 801—1000 számú dalunkkal, és pedig 10 havi füzetben, füzetenként 20, tehát 10 füzetben összesen 200 dallammal zongorára alkalmas tartalmaz. Az ötödik évfolyam előzetési ára bérmentes tartalmaz. A most megjelent februári füzet 20 dalot tartalmaz. Az ötödik évfolyam előzetési ára bérmentes tartalmaz. A most megjelent februári füzet 20 dalot tartalmaz. Az ötödik évfolyam előzetési ára bérmentes tartalmaz. A most megjelent februári füzet 20 dalot tartalmaz.

Megjelent a Magyar általános levelező 11 füzete. Szerkeszté Knor Alajos. Kiadja ifj Nagel Ottó Budapesten, a nemzeti színház bérházában. Előzetben a szerző folytatja a vers elemeiről az előbbi füzetben megkezdett ismertetését, értekezik a rim ütem és láb nemeiről, s a versek nemeiről és pedig elő a magyar versekről, azután az idegen versről; minden egyes vers nemel a legjelesebb költőktől példákat is közöl. Ezen érdekes füzet ára 30 kr. Ugyanezen kiadónál megjelent „Öngyűvő“ című gyakorlati mű egyes füzetekben és egész kötetben megrendelhető. „Olvasóköz“ Fülöp György új című szépirodalmi regény folyóiratának 8-ik güzete Moniépin Xaver A rejtett milliók című történeti regényének folytatásával megjelent. Egy füzet ára 25 kr. Az egyes füzetek kététhetente jelennek meg. Taborszky és Parsch budapesti zene-mű kereskedésében megjelent „Bauernball“ (Parasztbál) polka-mazur zongorára ifj. Fahrbach Fülöptől. Ára 75 kr. Negyedik gúgát, Gyors polka zongorára ifj. Fahrbach Fülöptől Ára 75 kr.

KÜLÖNFÉLÉK.

Rouher Eugen életéből. Rouher született Riomban 1814-ik nov. 30-án, 1848-ban választott képviselővé és mint ilyen a nemzetgyűlésen Napoleon Lajos pártjához csatlakozott; 1849-ben igazságügyminiszteré, röviddel rá a kabinet elnökévé nevezetett ki. 1851. okt. 26-án azon állásáról leköszönvén, 1855-ben a kereskedelmi miniszteriumot vette át, melyet ügyességgel és sikerrel vezetett. Befolyása a tuileriákban oly nagy volt, hogy „vice császár“-nak nevezték. A sedani ütközet után külföldre menekült. Franciaországba visszatérve, a nemzetgyűlésbe való választásoknál két ízben megválasztották csak 1872-ben választották meg Korszika szigetén képviselővé. Azóta vezette azon kis számú bonapartista pártot, mely rendületlenül ragaszkodván Napoleon Lajos örökösének jogaihoz, minden kompromisszumot a köztársasággal visszautasított. Február 3-án meghalt Párisban.

Kóser adoma. Knofeles az esküvő évnapiján meglepi Rífke kedves letele pártját egy hajból készült karperecczel. „Mily szép, mily fain! de mondjod csak hogy van az, hogy ez a karperecz van fekete haj — hiszen ez nem a tiedből készült, mert az meglehetősen vörös.“ „Hát nem érted, én megmagyarázom neked. Ez a brazlett csinálta nekemnek nagyon sok fáradtság, mert tudod Rífkeleben én ezt mind szálankint szedeztettem ki a Zuspesből.“

Routele báróné. A párisi rendőrség nagy tevékenységet fejt ki, hogy a játékarlagokat megsemmisítse. Az utolsó napokban is jó fogást tett San Remo bárónóval, kit tetten ért. Ezen exotikus név alatt rejtőző hölgyecsék, ki nem más mint Inelert Zsofia, s kit Medizon Vicomtesse név alatt Lyonban, Nizzában, Marseilleben több ízben elítéltek hazard játék elösegítése miatt. A párisi rendőrség igen jól ismeri s felügyelete alatt tartotta. O azonban keveset törődött ezzel, rendesen megtette sétaíát, fényes ebédeket s vacsorákat adott s e közben mindig talált alkalmat a játékra. Macé a párisi rendőrség főnöke egy alkalommal szinte módot talált, hogy e körbe bejusson, de akár mert kiletét felfedezték, akár véletlenségből az nap nem volt más, társas játéknál, s így a társaságból eredmény nélkül kelle távoznia. Más alkalommal a rendőrség decetent — így nevezik mikor a rendőrség váratlanul meglep oly házat, melyet egy vagy más okból alaposan gyanusnak tartat, — csinált. Ekkor is hiába. A báróné vendégeivel körül ülte ugyan az asztalokat, de szorgos kutatás daczára sem volt lehetséges bármí gyanusnak felfedezni. Végre reá jöttek, hogy az asztalok titkos rugóval vannak ellátva, melynek érintése a kártyát, pénzt rögtön eltünteti az asztal belsejébe. Ennek folytán lefoglalták a lakást, lakónőjét pedig fogházba szállították.

Kétséges. Egy divutasan öltözött uracs, utlevelet állítatott ki magának; foglalkozása iránt megkérdezte a hivatalnok által, azt feleli, hogy ő „hajművész.“ Határozottan feleljen őnc mondja erre a kérdező: „fo drász vagy kefekötő?“

Uj divatu arczképfestés. Hirschheim három megakarja festetni kertfalát, a mint aráz tudakozta a festő megmondja, hozzáadván hogy ha „spritzölve“ lesz akkor felével olcsóbb. Természetes, hogy a báró ur így csináltatja. Nem sokára ezután életépárját akarván meglepni arczképfestővel, elmegy X tanár a legjelesebb arczképfestőhöz, ki díjjal 500 forintot kér tőle, kijelentvén, hogy alább elnem készíti. A báró kerseres pófát vág, de szája csakhamar mosolyra húzódik, mert jó gondolata támadt, ravaszul pislogatra oda szól a mesterhez. „Tudja mit professor leben, hát spritzölje meg az enyém arczképmet.“

KÖZGAZDASÁG.

A selymerek tenyészése mint iparág Somogyban. Felhívás. A községi tiszteletnéptanítókhoz és kiribirtokosokhoz. Hogy a selymér tenyészése Somogyban

gyében nagy előhaladást tett következő számadatok tanuszkodnak. 1882. ében ezen megye 11 községéből 15 tenyészítő nem többet mint 25 kilo selyembubót szállított a szegzárdi selyemtenyészítő intézet beváltó hivatalába, mi ugyan is csak csekély eredménynek tekinthető, de kezdetnek annyira buzdító volt, hogy 1883-ban már is 26 községben terjedett el itt a selymerek tenyészése s 147 foglalkozván ezen iparággal 1778 kilo és 14 deka gubót termeltek, melyért az illetőknek 2007 frt 59 kr lett kifizetve. Ehez a legnagyobb contingentet Toponár szolgáltatta be, midől kiviláglék, hogy Somogy megyében a selymipar terén nevezetes haladás történt, mi legnagyobb részben a községi néptanítók buzdításának érdeme. Tekintve azt: hogy Sopron, Toina, Bács-hodrog, Temes, Torontál, Toponár, Alcsut, Tóth és Kalocsa vidékén eme iparággal a lakosság állandóan foglalkozik, az érintett vidékek 463 községéből 1883. ében 6261 egyén 72143 kilo 86 deke selyembubót szolgáltatott be a nevezett intézetbe, melyért a termelőknök o. é. 78185 frt és 11 kr lett kifizetve. Ha minden oly községben a hol ezen iparhoz megkivántató szederfák bár kisebb mennyiségben is léteznek s a tisztelet néptanítók ezen kerestit forrást a tanuló gyermekekkel megkedveltetik, ezen hasznos ügynek felkarolásával az ifjuságot nemcsak a tevékenység terébe vezetik, hanem azon rövid 6 heti idő alatt, mely a selymerek gondozását igénybe veszi, a növekedő ifjuság anyi keresetre számíthat, melyből teljé ruházatot árak kikerül.

A m. kir. földm. ipar- és kereskedelmi n. mélt. miniszterium ezen jövedelmező iparágat emelendő a tevékeny és utódaik jólétéről gondoskodó erélyes előjáróknak, a községek falkoláiban elmagozandó szederfaágak létesítésére szükséges magot nevezett intézet utján hajlandó díjtalanul kiszolgáltatni az erre vonatkozó utasítással együtt, ha ez iránt kéredelem nélkül jelentkezni sietnek, mely haznos ügy kelő felkarolásával mind a községi kopárabb területű legelőknök tenyészandó haszonfa nyeresébe, de az ezzel kapcsolatban álló selymipar üzése is az utókornak biztosították.

Oly községekben pedig, hol vagy a belső-segekben, utcákon vagy utak szegélyein már is némű szederfatelepek léteznek, kívánatra selymperpéték megrendelése iránt is gondoskodand az intézet. ha a létező szederfák minő és mennyiségét az érdeklettek számba venni, s az összerakott hitelt érdemlő alakban az érintett intézet felügyelőségének idejekorán betérésztetni el nem mulasztják.

Miat azok, kik ezen kerestit ág iránt érdeklődnek a községek előjárósága által igazolt bejelentéseiket siesse nek Szegzárdra intézni. Esetleges kérdéseket egész készséggel felvilágosítani ajálkuzoik. Kelt 1884. évinjanuár 22-én.

Vincz Ádóll m. k. Somogy. — Szobban.

Kaposvári piaci árak.

Február hó 1-én.

Table with 2 columns: Item and Price. Buza . . . . . 8 frt 80, Rozs . . . . . 7 frt 60, Kukoricza . . . . . 6 frt —, Árpacsa . . . . . 7 frt —, Zab . . . . . 5 frt 60, Hajdina . . . . . 6 frt 50

Szerkesztői üzenetek.

Látrány A neveket tudunk kell így nem ad; hatjuk, pedig nem rosz tréfa. B. J. Kérünk máskor s másról is értesítést. Lengyelóti. Ugy intéztettük el. Cs. J. Legnagyobb készséggel, Fogadjja elvtársi üdvözlét s meleg köszönitásmunkat. Árpád. Ugy lesz. Surd. Köszönjük s kérünk minél többet; ebből a jóból soha se lesz sok. H. A. A nekünk tett kérdésre ön felelt meg Mi természetesen sehogyse érezhetünk arra hivatást. B. Mint mai számunkból is látjátok ugyirtólag De hamar meghallottátok; de hát az igaz így szolgálataiban év oly káros volna a szenvélly, mint a lehangolt-ság; évól van tölelen mindkettő, azért barát tanácsodat sem követhelem. — Majd annak is megjön az ideje. Tudod te azt jól, hogy das rechte Wort, zur rechten Zeit“ a döntő. Légy hát türelemmel; a mi halad, nem marad.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

Magánhirdetések.

Hirdetés.

Egy teljesen jó karban lévő ruganyos [phaiton] kocsi szögletes kassal eladó. — Részletes felvilágosítást ad a „Népjog“ kiadó-hivatala

Kaposvárott, 1884. nyomattott Hagelman Karoly könyvnyomdájában.

Kia Kaposvárott, az előfizetői pén... Megjeleni... El... Egész évre... Fél évre... Negyed évre... Egyes... Hag... könyvkeresked... Magas... Midőn ez... be a „Népjog... meggyőződés... tot, melynek... szített jelv... ragyognak: ... Nagyon h... lap, hogy a... gyunk, mint... ben tüzet f... gel.“ Minél... tolongás és... annál nagy... hát mi okoz... s zsidó!! Me... és nagy bir... gazdasággal... osztályon, lá... szédítően, h... genység tá... emancipáció... betekintünk... tokváltozás... ba, látni fo... ha nem vál... nyok, tönkr... s lesz szép... keresztény te... proletár zsid... A tények... a „Pester l... havi egyik... tani, hogy e... megmenteni... het-e rosz... társadalom... ily szemtele... lelmi. Igaz, z... zsidó követ... hogy falun... eladni zsidó... vasat, ugy... nemzeti va... nem termel... sok verejték... ventiósi urak... fordulván, a... zsidóságn... T... — No pap... Az idő nin... s most már... — Ugyan... mi ütött hooz... gész bábra ak... nem is lenne... — Hát g... semmiben se... — Furesa... elkerülhetlen... Hát te há... rodban?!